

Sygn. akt III KO 52/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 lipca 2018 r.,
wniosku **T.S.**

o wznowienie postępowania

zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w B.

z dnia 8 marca 2018 r., sygn. akt II AKa [...] /18 uchylającym w części, a w części
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w O.

z dnia 26 października 2017 r., sygn. akt II Ko [...] /17,

w sprawie o odszkodowanie i zadośćuczynienie,

oraz postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w
W. z dnia 16 marca 2005 r., sygn. akt II AKa [...] /05

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w O.

z dnia 26 listopada 2004 r., sygn. akt II Ko [...] /01,

prawie o odszkodowanie i zadośćuczynienie związane z zastosowaniem środka
zabezpieczającego, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku.

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 27 kwietnia 2018 r. T.S. wniosła o wznowienie postępowań sądowych. Z podanych w jej piśmie sygnatur spraw wynika, że chodzi o postępowania w sprawach o odszkodowanie i zadośćuczynienie w związku z zastosowaniem wobec niej środka zabezpieczającego, to jest postępowanie zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w B. z dnia 8 marca 2018

r., II AKa [...] /18 oraz postępowanie zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 16 marca 2005 r., II AKa [...] /05.

W związku z orzeczeniem wobec T.S. środka zabezpieczającego przebywała ona w okresie od dnia 7 lipca 1999 r. do dnia 1 października 2001 r. w zakładzie psychiatrycznym. Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 26 listopada 2004 r., II Ko [...] /01, zasądził od Skarbu Państwa na jej rzecz 3.000 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za krzywdę z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. W związku z tym, że T.S. domagała się odszkodowania i zadośćuczynienia w kwocie mln złotych, jej wniosek w pozostałej części został oddalony. Wyrok Sądu I instancji, w wyniku rozpoznania apelacji pełnomocnika wnioskodawczynie, został utrzymany w mocy przez Sąd Apelacyjny w W., wyrokiem z dnia 16 marca 2005 r., II AKa [...] /05. Wyrok ten został następnie zaskarżony kasacją pełnomocnika wnioskodawczynie. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 5 maja 2006 r., II KK [...] /05, oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.

W związku z ponownym złożeniem przez T.S. wniosku o zasądzenie na jej rzecz zadośćuczynienia i odszkodowania z tytułu umieszczenia jej w zakładzie psychiatrycznym, Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 26 października 2017 r., II Ko [...] /17, odrzucił jej wniosek. Sąd stwierdził, że jej wniosek został już rozpoznany we wcześniej przywołanej sprawie, a zatem zachodzi przeszkoda procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej. Po rozpoznaniu apelacji pełnomocnika wnioskodawczynie Sąd Apelacyjny w B. wyrokiem z dnia 8 marca 2018 r., II AKa [...] /18, uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w pkt I wyroku, a dotyczącego odrzucenia wniosku, i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. postępowanie w sprawie umorzył, a w pozostałym zakresie wyrok utrzymał w mocy.

We wniosku o wznowienie tych postępowań T.S. podniosła m.in., że „czynu nie udowodniono”, nie rozpoznano istoty sprawy, nie dopuszczono do dochodzenia roszczeń z 1998 r. W dalszej części wniosku wskazała naruszenie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., do którego miało dojść wskutek umorzenia postępowania. Podniosła również naruszenie art. 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych wolności, art. 42 Konstytucji, art. 425 k.p.k., art. 438 k.p.k., art. 439

k.p.k. oraz brak możliwości działania w obronie swoich praw, nienależyte reprezentowanie. W związku z tymi ostatnimi zarzutami wnioskodawczyni przywołała art. 401 k.p.c., 403 k.p.c. i art. 407 k.p.c. Poza tym wnioskodawczyni wskazała na naruszenie prawa poprzez „uznanie wykluczenia zasadności zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych co do podstawy merytorycznej dochodzonego roszczenia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest oczywiście bezzasadny. Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. Sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nie pochodzącego od adwokata lub radcy prawnego bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Ustawodawca wskazał, że taka sytuacja zachodzi w szczególności wówczas, gdy wnioskodawca odwołuje się do tych samych okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania.

Większość z podniesionych przez wnioskodawczynię zarzutów nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania, które określone zostały w art. 540 – 540b k.p.k. Dotyczą one mianowicie uchybień, których miały dopuścić się Sądy orzekające w sprawie wniosku o odszkodowanie i zadośćuczynienie a które nie mogą być uznane za podstawy wznowienia postępowania wskazane w tych przywołanych przepisach. Stanowią kolejną próbę wzruszenia tych orzeczeń. Złożony wniosek mógłby więc zostać rozpoznany, ale tylko w zakresie, w jakim dotyczy on uchybień z art. 439 k.p.k., w związku z treścią art. 542 § 3 k.p.k. Sąd Najwyższy, rozpoznając wcześniej złożony wniosek o wznowienie postępowania przez T.S., odnosił się jednak do tych sygnalizowanych przez nią uchybień w postanowieniu z dnia 30 marca 2015 r., II Ko [...] /14. Wydane postanowienie dotyczy wprowadzie tylko jednego z postępowań, którego dotyczył jej wniosek, ale oczywista bezzasadność wniosku – w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k. - nie ogranicza się do tych wypadków, w których we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznawania w postępowaniu o wznowienie postępowania. Użycie w treści tego przepisu zwrotu „w szczególności” nie pozostawia wątpliwości, że jest to wskazanie przykładowe.

Wymienione we wniosku zarzuty, które można byłoby określić jako dotyczące naruszenia art. 439 § 1 k.p.k. w postępowaniu toczącym się w związku z drugim złożonym przez T.S. wnioskiem o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia, są również oczywiście bezzasadne. Wnioskodawczyni nadmienila, że była nienależycie reprezentowana. Tymczasem w tym postępowaniu była reprezentowana przez pełnomocnika, którym była ustanowiona z urzędu adwokat. Była ona obecna na rozprawie przed Sądem Okręgowym w O. (sygn. akt II Ko [...] /17), zaskarżyła wydany wyrok apelacją. Następnie reprezentowała wnioskodawczynię w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Apelacyjnym w W. (sygn. akt II AKa [...] /18).

W związku z tym, że wymienione przez wnioskodawczynię okoliczności świadczą o tym, iż w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, złożony wniosek oparty został na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego stwierdzić należy jego oczywistą bezzasadność.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

ał